

VELFÆRDSMINISTERIET

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

JHA/ J.nr. 2007-6596

Folketingets Socialudvalg

Dato: 19. december 2007

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 30. november 2007 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 11 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 11:

”Ministeren bedes tilstille udvalget Østre Landsrets 6. afdelings dom nr. B-745-03 af 10. december 2003 samt i den forbindelse redegøre for, hvorledes serviceloven med tilhørende bekendtgørelser og vejledninger fuldt ud lever op til denne dom for så vidt angår personer med en funktionsnedsættelse, eller om borgernes rettigheder som følge af dommen forudsætter, at hver enkelt sagsbehandler har tid til og mulighed for af egen drift og på eget initiativ at følge med i, hvilke domme der afsiges om forståelsen af servicelovens principper om rådgivning og vejledning”.

Svar:

Vedlagt er kopi af Østre Landsrets dom nr. B-745-03 af 3. december 2003 og Nykøbing Sjælland Rets dom af 27. februar 2003, som er byrettens afgørelse i sagen.

Reglerne om en kommunes pligt til at vejlede og rådgive borgere på service-lovens område, herunder borgere med funktionsnedsættelse, findes bl.a. i § 5 i retssikkerhedsloven.

Efter retssikkerhedslovens § 5 skal kommunen behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning. Kommunen skal desuden være opmærksom på, om der kan søges hjælp hos en anden myndighed eller efter anden lovgivning.

Kommunen skal derfor ved behandling af en sag anlægge en helhedsvurdering, hvor alle muligheder for hjælp skal tages i betragtning. Dette fremgår også af vejledningen til retssikkerhedsloven, kapitel 7.

At kommunen skal behandle ansøgninger om hjælp bredt betyder, at borgeren også – hvis det er nødvendigt – skal have tilbud om rådgivning og vejledning.

Af vejledningen til retssikkerhedsloven, pkt. 48, fremgår, at myndigheden eller sagsbehandleren kan pådrage sig ansvar for forkert rådgivning eller vejledning efter dansk rets almindelige erstatningsregler, sådan som de er fastlagt gennem retspraksis. Dette betyder bl.a., at der skal være et ansvarsgrundlag (culpa). Det vil sige, at sagsbehandleren og myndigheden skal kunne bebrejdes den fejlagtige rådgivning. Hvad der skal til, for at der et ansvarsgrundlag, må udledes af domspraksis.

Nykøbing Sjælland Ret slår i sin afgørelse fast, at kommunen burde have vejledt borgeren om muligheden for invaliditetsydelse. Da der ikke blev givet en korrekt vejledning, tilkendes borgeren en erstatning, så han stilles som om korrekt vejledning var givet.

Østre Landsrets afgørelse i sagen vedrører alene spørgsmålet om, hvorvidt erstatningskravet var forældet.

Jeg mener, at regelsættet om kommunens rådgivnings- og vejledningsforpligtelse giver nogle gode rammer for kommunernes opgaver på området. Reglerne skal være tilpas rummelige til, at de anvendes på mange forskellige situationer, og reglerne med tilhørende vejledninger synes at være i overensstemmelse med ovennævnte dom. Jeg mener derfor ikke, at dommene kan bruges til at sige, at der er behov for yderligere regulering.

Afslutningsvis bemærkes, at det er naturligt i juridisk sagsbehandling, at medarbejderne holder sig orienteret om retspraksis på det område, som de beskæftiger sig med.

Karen Jespersen

/ Aksel Meyer

Bilag vedlagt:

- Udskrift af Østre Landsrets dombog, dom nr. B-745-03 af 3. december 2003.
- Udskrift af Nykøbing Sjælland Rets dombog, dom nr. BS 1-566/02 af 27. februar 2003.